

Psalms

quippe ait: vel diei vel noctis: vt p̄tās esset
diei lucere vel noctis: Qd̄ in sp̄ualib⁹ donis
sic intelligit: quia dedit p̄tātem filios dei si-
eri. Qui p̄cussit egyptū cū p̄mogenitis eo-
rum. Percussit et seculū: cū his que preci-
pua putant in sclo. **¶** Qui eduxit isra-
el de medio eoru. Educit etiā ictōs ac
fideles suos de medio maloz. **¶** In ma-
nu potēti et brachio excuso. Quid
potētus: quid excellētius eo d̄ q̄ dictū est:
Et brachiu dñi cui reuelatū ē. Qui di-
uisit mare rubru in diuisiones. Bi-
videt etiā: vt vius atq; idē baptism⁹ alijs
sit in vitā: alijs sit in morte. **¶** Et eduxit
israel p̄ mediū eius. Educit etiā inno-
uatum p̄ p̄thi sūli p̄ lauachrū regnatiōnis.
¶ Et p̄cussit Pharaone et virtute ei-
us in mari rubro. Leleriter intermit:
et peccati suum reatuq; eius p̄ baptismā.
Qui traduxit pp̄lm suū i debto.
Traducet et nos in b⁹ seculi ariditate et ste-
rilitate: ne in ea peream⁹. **¶** Qui p̄cussit
reges magnos. Et occidit reges
fortes. Percutit atq; occidit etiā a nob̄
diabolicas et norias p̄tates. Deon re-
gē amorreorū. Hermē inutile vel temp-
rationē calentē: qd̄ interpretatur scon: reges
amaricātū: qd̄ interpretat amorreoy. **¶** Et
Og regē basan. Coaceruante qd̄ in-
terpretatur og: et regē cōfusionis: quod inter-
pretat basan. Quid em̄ coaceruat diabolus:
nisi cōfusionē. Et dedit terrā eoru he-
reditatē. **¶** Hereditate israel seruo-
suo. Bat etiā quos diabolus possidebat
hereditatē semini Abrac: qd̄ est christus.

Ellaria.
tenuiflora

Elias lñz.
t p deserrit.

rum. Percussit et seculū: cū bis que preci-
pua putant in sclo. **¶** Qui eduxit isra-
el de medio eoru. Educit etiā scđos ac
fideles suos de medio maloꝝ. **¶** In ma-
nu potēti ⁊ brachio excelsō. Quid
potius: quid excellētius eo dñ q̄ dictū est:
Et brachiu dñi cui reuelatū ē: **¶** Qui di-
uisit mare rubrū in diuisiones. Bi-
videt etiā: vt vnuſ atq̄ idē baptismū alijſ
sit in vita: alijſ sit in morte. **¶** Et eduxit
israel p̄ mediū eius. Educit etiā inno-
uatum p̄ pth suū p̄ lauachru regnatiōnis.
¶ Et pcusſit Pharaone ⁊ virtute ei-
us in mari rubro. Leleriter interimit:
⁊ peccatū suum reatuꝝ eius p̄ baptismū.
¶ Qui traduxit pp̄lm suū i debito.
Traducet ⁊ nos in b' seculi ariditate ⁊ ste-
rilitate: ne in ea peream⁹. **¶** Qui pcusſit
regeſ magnos. Et occidit regeſ
fortes. Percutit atq̄ occidit etiā a nob̄
diabolicas ⁊ norias ptātes. **¶** Non re-
gē amorreorū. Bermē inutile vel temp-
tationē calente: qd̄ interpretatur feon: regez
amaricātū: qd̄ interpretat amorreox. **¶** Et
Og regē basan. Loaceruantē qd̄ in-
terpretatur og: ⁊ regē cōfusionis: quod inter-
pretat basan. Quid em̄ coaceruat diabolus:
nisi cōfusionē. **¶** Et dedit terrā eoru he-
reditatē. **¶** Hereditatē israel seruo-
suo. Dat etiā quos diabolus possidebat
hereditatē semini Abrae: qd̄ est christus.
¶ Quia in hūilitate nřa memor fu-
it nři. **¶** Et redemit nos ab inimicis
noſtri. Sanguine vniigeniti ſui. **¶** Qui
dat eſca omni carnī. Hoc est omni ho-
minū generi: nō tim̄ israelitā: ſed ⁊ gētū:
Be qua eſca dicit: Caro mea vera ē eſca.
¶ Cōfitemini deo celī: qm̄ in eter-
nū mifcdia ei⁹. **¶** Cōfitemini dño
dnorū: qm̄ in eternū mifcdia eius.
Quod hic ait: deo celī: credo aliter dicere
voluit qd̄ ſupra dixerat: deo deorū. Nam
quod ibi deinde ſubiuixit: hoc etiā hic re-
petuit. Cōfitemini dño dn̄oy. Sed ⁊ ſi ſunt
q̄ dicunt dñi: ſiue in celo: ſiue in terra: quē
admodū ſunt dñi multi: ⁊ dñi multi: ſed no-
bis vnuſ eſt de⁹ pater: ex quo oia ⁊ nos in
ipſum: ⁊ vnuſ dñs Iesuſ christuſ p̄ quez
oia ⁊ nos p̄ ipſm: cui cōfitemur: qm̄ in eter-
nū mifcdia eius.

CXXXVI

Explicit Tract. de ps. CXXXV.
Incipit Tract. de ps. CXXXVI.

Prefatio.

Oblitos vos esse non arbitror: cōmēdasse nos vobis: imo cōmemorasse: quod omnis erudit⁹ in sancta ecclesia nosse debet: unde ciues sūr⁹: et vbi pegrinemur. Et pegrinationis nostre causam esse peccatū. Reuersiōis autē munus remissionē peccator̄. Et iustificatiōes gratie dei. Quas ciuitates gemitas sibi interim corpe ⁊ corde separatas currere per ista volumina scloꝝ vīcī in fine: Audistis ⁊ nōtis vñā cui finis est pax eterna: ⁊ vocat hieslā: alterā cui gaudiū ē pax tpa- lis: ⁊ vocat babylonia. Interpretationē eti- am nōim: si nō fallor: tenet: hieslā inter- p̄tari visionē pacis: babylonīa cōfusionē. Hieslā in babylonia captiuā tenebat nō tota: ciues .n. eius ⁊ angeli sunt: sed qđ attinet ad hoīes predestinatos in gloriam dei: futuros p adoptionē coheredes chri- sti: quos de ipsa captiuitate redemit sang- ne suo. Particulā ergo istā ciuitatis hieslā captiuā teneri in babylonia p pecca- to. Incipe autē inde exire prius corde p cōfessionē iniquitatis: ⁊ caritatē iusticie: Be- inde postea in fine seculi etiā corpe separā dā cōmemorandum⁹ in eo psalmo quē pmo b cū vestra dilectione tractauim⁹: q̄ ita inci- pit: Te decet hymnus deus in syon: ⁊ tibi red detur votū in hieslā: hodierna autē die cantauimus.

Expositio psalmi
uper flumina babylonis
llic sedimus et fleumus; du
recordaremur syon. Vide te
qr in illo dictu est: Le decet hymnus de in
syon: hic autem: Sup flumina babylonis il-
lic sedimus et fleumus cum recordaremur syon:
Illa syon ubi decet hymnus deus. Quae sunt
flumina babylonis: et quid est nomen sedis
et flere in recordatione syon: Si enim ciues in
de sumus: non tamen hoc cantamus: sed et agimus.
Si ciues sumus de hierusalem: id est de syon: et
in ista vita: in ista confusione habemus: in ista
babylonia non ciues habitamus: sed captivi
ui detinemur: oportet ut non tamen ista decantemus:
sed et faciamus affectu cordis pio re-
ligioso desiderio eterne ciuitatis. Habet et
hanc ciuitatem quod babylonia dicit amatores suos
osculentes paci tibi: et nihil ultra sperantes:
totiusque gaudium suum ibi figentes: et ibi finientes:
et videmus eos in republica terrena

Psalms

plurimū laborare: sed t in ea quicq; fide
liter versant: si nō ibi appetant supbiā t pe
rituram elationē ociosanq; lactantiā: sed
verā fidē exhibeāt: quā possūt: qdū pñt:
quib; possunt: ad quātū rident terrena: t
ad quātū intelligūt specie ciuitatis: non
cos sicut deus perire in babylonis. Pro
destinavit em̄ eos ciues hierusalē: Intelli
git captiuitatē eoz deus: t ostendit illis ali
am ciuitatē cui vere debeāt suspirare: pro
qua debeant cuncta conari: ad quā cape
scendā debeant ciues suos secū pegruios
quātū valuerint adhortari. Propterea
dicit dñs Jesus christus: Qui in modico
fidelis est: t in magno fidelis ē. Et rursum
dicit: Si in alieno fideles nō fuistis: vestrū
q̄s dabit vobis? Tamē carissimi attendite
flumina babylonis. Flumina babylonis
sunt oia que hic amātur t trāseūt. Precio
quis amauit (verbī gratia) agriculturā ip
sam exercere: inde dīscere: ibi occupare
animū: inde p̄cipere voluptatez: attendat
exitū: t videat illud qd̄ amauit nō esse fun
damentū hierusalē: sed fluuiū babylōis.
Alius dixit: magna res militare: oēs agri
cole formidant eos qui militant: obsequū
tur eis: trement eos: si fuerō agricola time
bo militarez: si fuerō militaris timet ab
agricola. O insane: in alium te babylonis
fluuiū p̄cipitasti t turbulentiore t rapaci
orē: t cū tu timeni vis a minore: time maiō
rem potestatē: te ipē maior fieri pōt subito
qui te timet: nunq; aut erit minor quē de
bes timere. Aduocati eē inq; magna res
est potētissima eloquētia in oībus habere
susceptos: pendētes ex lingua diserti p̄ro
ni sui: t ex eius ore sperātes: vel dāna: vel
lucra: vel mortem: vel vitā: vel pñciē: vel
salutē. Precio quo te miseris. Alius t iste
fluuiū babylonis est: t qd̄ multū sonat stre
pitus aque sara p̄cutit. Attende qr fluit:
attende qr labitur: t si attendas: qr fluit et
labitur: cque qr trahit. Navigare inq; ali
t negociorū magnū est: scire multas pñu
cias: lucra vndiq; capere: nō esse obnoxū
in ciuitate alicui potēti: sp̄ pegrinari: t di
uersitate negotiorū nationū aim pascē: t
augmentis lucrop̄ dñitē remeare. Fluuiū
est t iste babylonis. Lucra tua qñ stabunt:
qñ p̄sumpturus: qñ secur; eris ex his que
acquiris: Quāto cr̄is dñtior: tanto timidi
or. Uno naufragio nudus exhibis: t recte
te plangis in flumina babylonis: qr nolui
stū sedere t flere super flumina babylonis.

CXXXVI

Alij ergo ciues sācte hierusalē intelligētes
captiuitatē suā: attendūt humana vota: t
diuersas hoīm cupiditates bac atq; illac
rapiētes: trahentes: impellētes in mare: vi
dent hec t nō se mittit in flumina babylō
nis: sed sedent super flumina babylonis:
t flent super flumina babylonis: vel illos
qui rapunt: vel scipios qui i babylonis es
se meruerūt: sedentes tñ hoc est humiliatē
humilitati. Sug flumia q̄ babylōis illic se
dim̄ t fleum̄: cū recordaremur syon. O
sancta syō vbi totū stāt t nihil fluit: Quis
nos in istā p̄cipitauit: Quare dimisiō cō
ditorem tuū t societatē tuā: Ecce inter flu
entia t labētia cōstituti: vix quisq; raptus
a flumine si tenerē lignū potuerit euadet.
Humiliati ergo in captiuitate nostra sedē
amus super flumina babylonis: nō nos au
deamus in illis fluminib; p̄cipitare: nec
nos audeamus in nostre captiuitatis ma
lo atq; tristitia nos supbe erige: s̄ sedeam̄
t sic fleamus: sedcam̄ sup flumia babylō
nis: nō infra flumia babylonis: talis sit hu
militas nostra: vt nos nō mergat. Sede su
per flumia: noli i flumine: noli sub flumine:
sed tamē sedē humiliis: loquere nō quomō
in hierusalē. Ibi em̄ nō stabis: qr de ipsa
spe loquit aliis psalmus: t cantat dicens:
Stātes erāt pedes nostri in atrijs hieralē.
Ibi erigeris si te hic penitēdo t cōstendo
humiliaueris. In atrijs ergo hierusalē stā
tes erāt pedes nostri: sug flumia vō baby
lonis sedimus t fleum̄ cū recordaremur
syon. Inde oportet vt fleas recordādo sy
on. Multū eisī flēt fletu babylonico: qr et
gaudent gaudio babylonis. Qui gaudet
lucris: t flet dānis: vtrūq; d̄ babylonia ē.
Flere debes: sed recordādo syon. Si recor
dādo syon fles: t qd̄ tibi scđm babyloniam
bñ est oportet vt fleas. Propterea dicitur
in quodā psalmo: Tribulationē t dolores
inueni: t nomē dñi inuocauit. Quid est qd̄
qd̄ dicit inueni: Precio quā tribulationē:
quasi querēdā inenit tanq; quesitā. Et cū
inuenisset quo lucro inuenit: Homen dñi
inuocauit. Multū interest vtrū inuenias
tribulationē: an inueniaris a tribulatione.
Dicit em̄ alio loco: Dolores inferni inue
nerūt me. Quid est inuenerūt me dolores
inferni: Quid est tribulationē t dolores in
ueni: Qñ te repente occupat tristitia per
turbatis tibi rebus secularibus: quib; ob
lectabaris: t quibus delectabaris: qñ te re
pentina ipsa inuenit tristitia: vñ te nō pu

... capitulo eramus. Quis nos
redimut? Quod nos redimut? D
ebolus ergo et angelus eius es.
datur: nec ducunt nisi co
nos ducunt: caput: Cap
ut duci qui sunt: Propterea sunt etiam
mentes illum vocatoe qui dese
mendat i blencho que sanctorum
iniquitatem. Hunc cultus nostre
Samaritanus: Samarianus enim
admiratur: cui obiectum est a iudic
ione veru dicimus: quod samaria
nus habet: tille obiectum d
omini t vnu tenuit: Ego inq
uius dabo: non aut dico: ego ne
am. Sic illi samaritanus ergo
est laici et vulnerati derel
icti sicut nostra collegit. Se
quuntur nolite ponitur qui no
se peccatoe inficerit: iam q no
stris conscientie sic et captiuato
rum dicitur. Ibi ergo qui cap
tivatus diabolus et angeli eius:
et portavit: Et q nos interrogau
tum: Quid ergo: Intel
ligit: q cu tales nos interrogant
diabolus operat intelligentia e
meritare quin ea operat. A
men: Et vos cu effens mortui
secundum vestre cu viuentem
non scimus mundi sumus: secundum p
ropositane acie huius: spinus qu
eruntur in filio difficultate: in qui
usq alij conuerstsumus. O
de redemptori de babyloniam et ce
rebus quid dicit: Quia
nos nostri: fugimus: et ne irascam
turibus qui nob in ingrat pfectior
intencionis nostram Apolos
dum et direx in luctam que
runt quos videmus: et cu ip
sagina. Ut cin. Non est nobis
do auctor carnis et sanguinis: et
auctor communica quos videmus: et q
la voluntatis patet: qui vobis impo
mune. Non ci nobis inquit colluct
ueris carnem et sanguinem: et si a
bonitate: sed aduersus principes
veteris: et rectores mundi tentatorum
Quid dicit mundi: Blattoni mudi
vita dilectiores mundi hos appelle
nt: id est uniques: sceleratos

Psalms

CXXXVI

tabas posse fieri tristem accidit: et tristis ef
ficeris: inuenit te dolor inferni. Te em sur
sum putabas: veritatem deorsum eras: et
cum te dolor inferni inueniret ibi te inuenisti
deorsum qui sursu putabas. Inuenisti em
te dolore affectum grauiter tristitia alicui
mali: unde forte plumperas d non fore tri
stem: inuenit te dolor inferni. Cum autem be
ne est tibi arrident omnia secularia: nullus
tuorum obigit: nihil in vinea tua forte vel aru
it: vel grandinatum est: vel sterile apparuit:
non acuit cuppa tua: non abortus passum est
pecus tuus: non exhortoratus es in aliqua
dignitate: secundum seculum constitutus: Unde
amicus tui et vivit et seruant tibi amicitiam:
clientes non desunt: filii obsequituntur: servi
co-tremescunt: prius concors: felix dicitur
domus: ibi inuenis tribulationem si aliqui
potes: ut in iusta tribulatione inuoces no
men domini. Peruersum aliquid videtur do
cere sermo diuinus: flere in leticia: et in me
rore letari. Quid in merore letate: Gloria
muri inquit in tribulationib: Flentem autem
in leticia: vide si inuenit tribulationem. At
tendat quisque ipsam felicitatem suam qua exulta
vit anima eius: et tununt quodammodo gau
dio et extulit se: et dixit: Felix sum. Attendat si
non fluat illa felicitas: si potius certus esse de il
la: quod manet in eternum. Si autem non est certus
et videt fluere vnde gaudet: fluius babyloni
us est: sed eat super et fleat: Sedebit autem et plo
rabit: si recordatus fuerit syon. O pax illa
qua videbimus apud deum: O illa sancta eq
uitas angelorum: O illa visio et spectaculum
pulchrum. Ecce in babylonia pulchra sunt
que tenent: non teneant: non decipiunt. Aliud
est solaciū captiuorum: aliud gaudium libe
rum. Super flumina babylonis illuc sedi
mus et fluiimus cum recordaremur syon.

In salicib: in medio eius: suspe
dimus organa nostra. Habent orga
na sua ciues hierusalē: scripturas dei: pre
cepta dei: promissa dei: meditationē quādā
futuri seculi: sed cum agunt in medio babyloni
e: organa sua in salicibus eius suspen
dit. Salices ligna sunt infructuosa: et hoc
loco ita posita: ut non aliquid boni possit in
telligi de salicib: Elibi autem forsitan potest:
modo ligna intelligi sterilia nascentia sup
flumina babylonis. Riguntur hec ligna de
fluminib: babylonie: et nullum fructū fe
runt. Sicut sunt homines cupidi: auari ste
riles in opere bono: ita ciues babylonie ut
etiam ligna sunt illius regionis: ex istis vo
luptatibus rerū transcuntū pascuntur tan
q: irrigata a fluminib: babylonie. Quem
fructū et nūscib: inuenies. Quid tales patimur:
versamur cum eis qui sunt in medio babylo
nis. Multū enim interest inter mediū baby
lonis: et exteriora babylonie. Sunt qui non
sunt in medio eius: id est non tanta cōcupi
scēta seculi et delectationibus obrutur.
Qui vero ut agte dixerim et breuiter mul
tū mali sunt: in medio babylonis sunt: et li
gna sunt sterilia: tandem salices babylonis.
Quid illos videamus: et tamē steriles eos inuen
imus: ut difficile nobis appareat in eis al
iquid: vnde possint duci ad fidē rectā: vel ad bo
na opera: vel ad spem futuri seculi: vel ad cō
cupiscentiā liberationis a captiuitate mor
talitatis: scripturas nouim⁹ quas eis dica
mus: Et quod nullū fructū in eis inuenimus:
vnde incipiam⁹: auertim⁹ ab ipsis faciem⁹: et di
cim⁹: Adhuc isti non sapiunt: non capiunt: quod quē
quid illis dixerimus: sinistrū et aduersū ha
bebunt. Ergo differēdo circa eos sc̄pturas:
suspendū organa nostra in salicib: Non
enī dignos habemus qui organa nostra por
tent. Non ergo eis organa nostra inserēdo alliga
mus: sed differēdo suspendimus. Salices
enī sunt babylonie ligna infructuosa: pa
sta t̄p alibus voluptatib: tandem fluminib:
babylonie. Et videte si non hoc sequit̄ psal
mus. In salicib: inquit in medio ei⁹: suspe
dimus organa nostra. Alia lfa.
et Quia.

Quid illi interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt
nos: verba cantorum. Et q
abduxerunt nos: hymnu. Subaudi
interrogauerunt nos. Herba cantorum et
hymnu interrogauerunt nos qui captiuos
duxerunt nos. Qui nos duxerunt captiuos
fratres quos sensim⁹ aliqui captiuatores
nros: Sensit quidē illi hierusalē babyloni
nos: persas: chaldeos: et illarū gentiū et re
gionū hoies captiuatores suos: et hoc po
stea: non quod isti psalmi cantabant. Sed itaq
diximus caritati vestre: oia que secundum litte
rā in illa civitate contingebat: figurās nras
fuisse. Et facile potius demonstrari captiuos
nos esse. Non enim respiramus iam in auras
illius libertatis: non enim fruimur puritate re
ritatē: et illa sapientia que in seipsa manet in
nouat omnia. Delectationib: taliū rerū
temptamur: et colluctamur quotidie cum sug
gestionibus illicitarib: voluptatum: vir re
spiramus vel in oratione: et captiuos nos
esse intelligimus: Et qui nos captiuos du
xerunt: Qui hoies: Que genit⁹ Quis rex?

Psalms

Sed redimimur: captiui eramus. Quis nos redemit: Christus. A quo nos redemit: A diabolo. Diabolus ergo et angeli eius captiuos nos duxerunt: nec ducerent nisi consentientes. Nos ducti sumus captiui: Captiuatores nostri dixi qui sunt: Ipsi sunt etiam latrones vulnerates illum viatorem qui descendit ab hierusalem in ihericho: quem sautiatum se muuuili reliquerunt. Hunc ille custos noster: id est samaritanus: Samaritanus enim custos interpretatur: cui obiectum est a iudeis: et dicit: Nonne verum dicimus: quod samaritanus et demonius habes: et ille obiectorum duo rum vnum respuit et vnu tenuit: Ego inquit demonium non habeo: non autem dixit: ego non sum samaritanus. Si enim ille samaritanus non custodierit: utique perimus. Samaritanus ergo transiens videt sauciatum et vulneratum derelictum a latronibus: et sicut nostis collegit. Sicut enim aliqui latronum nois ponuntur qui nobis plagas peccatorum inflixerunt: iam per nosre captiuitatis consentaneum: sic et captiuatores nostri ipsi dicuntur. Iste ergo qui captiuos duxerunt nos diabolus et angeli eius: quando nos duxerunt: Et quod nos interrogauerunt verba cantico: Quid ergo: Intelligimus quecumque: quod cum tales nos interrogant in quibus diabolus operat: intelligendus est ipse nos interrogare qui in eis operat. Apostolus dicit: Et vos cum essetis mortui in delictis et peccatis vestris cum vivieretis in illis secundum seculum mundi huius: secundum principem potestatis aeris huius: spiritus qui tecum operabatur in filiis dissidentie: in quibus et nos inquit aliqui conuersati sumus. Osten dit se redemptum de babylonia et cepisse iam exire: sed tu adhuc quid dicit: Quia cum hostibus nostris perfugimus: et ne irascamur hominibus qui nobis ingerunt persecutions: tulit intentionem nostram Apostolus ab odio hominum et direxit in luctam quorundam spirituum quos non videmus: et cum ipsis consilimus. Ait enim. Non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem: id est aduersus homines quos videtis: a quibus malitia videmini pati: qui vobis importat persecutions: nam pro ipsis orare precepti sumus. Non est nobis inquit colluctatio aduersus carnem et sanguinem: id est aduersus homines: sed aduersus principes et potestates: et rectores mundi tenebrarum harum. Quid dixit mundi: Bilectoꝝ mundi. Quos dixit dilectores mundi hos appellavit et te ubras: id est iniquos: sceleratos: infide-

CXXXVI

les: peccatores: Quibus iesus credentibus gratulatur hoc modo ut dicat: Fueritis enim aliquando tenebre: nunc autem lux in domino. Ergo constituit nos luctam habere cum illis principibus: ipsi nos duxerunt captiuos. Quomodo autem diabolus intravit in cor Iudee ut tradiceret dominum: non autem intraret nisi ille locum daret: sic multi mali homines de media babylonia per desideria carnalia et illicita locum dando diabolo et angelis eius in cordibus suis: ut in illis et de illis operetur: aliquando interrogant nos et dicunt nobis: Exponite nobis rationem. Nam plerique dicunt ista nobis: Exponite nobis rationem quare venit christus: et quid profuit christus generi humano? Nonne ex quo venit christus: peiora sunt in rebus humanae quam fuerunt antea: et feliores tunc erant res humane quam modo: Bicant nobis christiani: quid boni attulit christus unde felicioris putent res humanas quod venit christus. Uides enim si theatra et amphitheatra et circi starent incolumes: si nihil caderet de babylonia: si libertas esset circumfluentium voluptatum hominibus cantaturis et saltatrix ad turpia cantica: si libido scortantibus et meretricantibus haberet quietem et securitatem: si non timeret famem in domo sua qui clamat ut per hominem vescantur: Si hec omnia sine labore: sine perturbatione aliqua fluerent: et esset securitas magna nugari: felicia essent tempora: et magna felicitate rebus humanis christus attulisset. Quia vero ceduntur iniquitates: ut extirpata cupiditate plantetur caritas hierusalem: quod miscerunt amaritudines vite temporali: ut eterna consideretur: quod eruditur in flagellis homines paternam accipientes disciplinam: ne iudicariam inueniant sententiam: nihil boni attulit christus: et labores attulit christus: et incipit dicere domini: quanta bona facit christus et non accipit. Proponis enim illi eos qui faciunt quod non audistis in euangelio: vendunt omnia sua: et dat pauperibus ut habeant thesauros in celis et sequatur dominum: dicit illis: ecce quod attulit christus. Quod multi faciunt ista ut distribuant res suas egenis: et sunt pauperes: non necessitate: sed voluntate sequentes deum: sperantes regnum celorum. Irrident isti quasi stultos talia inquiunt bona attulit christus: ut perdat homines suas: et cum dat egenis remaneat egenus: Quid ergo facies: Bona christi non capis. Alius enim te impleuit qui aduersarius est christi:

antem de quod dicitur: Pe
rtra' fecit non sibi sapere:
in meo diuinari; sed in teo
cunctis omnia abundanter ad
sumptus quid debet ageret;
sumptus suscepit. Dantes sunt in
mea facie tribut: comanicent:
mali frumenti boni in futuris;
mali vera viua. Hoc cantici de
mantes accepit: puto nou
te. Extollit enim diuinum: et que
lma illa extollit. Quid ergo
dante oia non sibi sape. Qd
dante hoc caucit in diuinis cau
tibus. Ergo illa dicitur. Quid ergo
dante oia malu est qd deus co
datus est domo auar. Reiuersa cr
istina ad creaturam. Hoc ergo si
mone fugibus et sup flumina ba
bylonica. Hoc ergo illa dicitur: Pa
vre. Ergo scilicet neq; spreti in
muni. Ergo sup flumina babyl
oniam. Scim sperauerit in incerto d
icatur a flumine babylonico. S
muliuerit se et non superbiens et
muni in certo diuinari: sed et su
spicere eternae hierusalē recorda
re quies ad syon erogat. Ecce h
oc qd dantes accepit de can
tico syon organis: non e
sumuerunt hominem dicente si
dicitur. Perditas res has tan
tibus launza filia eius. Lu vide
que: intelligenter lignū esse salu
de dicant quare agat: et quid aga
nali organa in salicibus babylon
onico fructibus aut carent: non possi
te. Si enim perdit qd erogant. S
tant et nuntium est: chrusco come
re diuinis canticum diuinum
refron: audire et cantici pauperu
lochibus loquit. Abit intulim' in
mundus nec auferre aliqd possi
t. Elicum regnorum habentes his c
simile. Nam qui volunt dantes fe
dunt in tempore: et desideria m
ita et nonne que merunt hominem
bonum. Radice enim omnia m
eritaria: quam quida spectentes i
erunt a fide: et inferuerunt se do
cere. Ergo contraria sunt ista ca
ntus contraria. Gloriete quid di

Psalms

CXXXVI

cui dedisti locū in corde tuo. Priora tem
pora respicias: et quasi letiora tibi videntur
fuisse tempora p̄stina: que sic erāt tanq; oli
ue p̄dentes in arbores ducentibus ventis
quasi quadā libertate aure perfruētes: va
go quodam desiderio suo. Vlentum est: vt
oliua mitteretur in torculari. Nō enim semp
pēdere habebat in arbores: iam finis est an
ni: Nō sine causa īscribitur psalmi quidā
pro torcularib⁹: In arbores libertas: in tor
cularibus pressura. Cum enim res humane
cōterūtur et premūtur: attēdis quia crescit
auaricia: attende quia crescit et p̄tinentia.
Quare tam cecus es: vt amurcam fluētes
per plateas videas: oleū in gemellaria nō
videas: Et hoc sine causa. Qui male enī
versantur: publice noti sūt. Qui aut se cō
uertunt ad deū: et a sordibus malarū cupi
ditatum purgātur occulti sūt: quia et in ip
so vel ex ipso sūt torculari: amurca apte flu
it: oleū occulte eliquatur. Acclamatis ad
ista: et gaudet ad ista: qd iā potest sedē sup
flumina babylonis et flere. Illi aut qui ca
ptiuos duxerūt nos qd intrāt in corda ho
minū et interrogant nos p̄ linguas eorum
quos possidēt: et dicunt nobis: Cātate no
bis vba cāticorū: Reddite nobis rationē
adūctus christi: et que est alia vita: nolo cre
dere: doce me rationē quare mihi imperas
vt credā: Respōdeo illi et dico: O homo:
quomodo nō vis tibi imperem vt credas?
Plen⁹ es malis cupiditatib⁹. Si bona di
cam illa hierusalē: nō ea capis: oportet vt
exinaniar quo plenus es: vt possis imple
ri quo manis es. Ergo noli facile huic ali
quid dicere: lignū est salicis: lignū est steri
le: Noli p̄cutere organū vt sonet: suspēde
poti⁹. Sed ille dictur⁹ est: Bic mihi: can
ta mihi: redde mihi rationē: Nō vis iquit
vt dicaz: nō bono animo audis: nō sic pul
fas: vt tibi dignū sit aperiri. Ille te imple
uit qui me captiuū duxit: ip̄e me interrogat
de te: Astitutus est: dolose querit: nō querit
qd discat: sed qd rep̄hēdat. Ergo ego non
dicā: suspēdam organū meū. Sed qd dic
turus est adhuc: Cātate nobis verba cāti
corū: cātate nobis hymnū: Cantate no
bis de canticis syon. Quid respōde
mus: Babylonie te portat: babylonie te
cōtinet: babylonie te nutrit: babylonie de
te loquit: Nō nosti capē: nisi qd fulget ad
tēpus: eterna meditari ignoras: nō capis
qd interrogas. Quomodo cātabim⁹
canticū dominū: in terra aliena? Gle

re fratres sic est. Incipite velle p̄dicare ve
ritatē quātulācūq; nostū: et videte qd necel
le sit: vt tales patiamini irrisores et exacto
res vitatis: plenos falsitati. Respōdet ei
lis exigētib⁹ a vobis que capere nō p̄nit: et
dicite ex fiducia sancti cantici vestri: Quo
mō cātabimus cāticū dñi in terra aliena?
Et vide quō versel inf eos o popule dei:
o corpus christi: o generosa peregrinatio:
nō es hinc: aliud es: ne cū illi qui tibi di
cūt: Cātate nobis verba cāticorū: dicite no
bis hymnū: cātate nobis de cāticis syon:
quasi amātur a te: et affectas amicitias eo
rū: et times talib⁹ displicere: incipiatis de
lectari babylonia: et obliuiscar̄ hierusalē.
Hoc qd timēs vide qd subiiciat: vide qd se
quatur. Hassus est enim homo iste qui cāta
bat: et ip̄e homo nos sum⁹ si volumus: pas
sus est vndiq; talia interrogātes et adulati
one blādiētes: mordaciter rep̄hēdetes: fal
so laudātes: qd nō capiūt exigētes: quo et
pleni sunt fundere nolētes: et inter turbas
talib⁹ tanq; p̄cilitātes: erexit animū ad re
cordationē syon: et p̄strinxit se talis aīa iu
ratione quadā et ait: Si oblit⁹ fuero
tui hierusalē: Inter verba captiuūtū: et
inter verba dolosorū: et inter verba male iter
rogantiū: querētū: et discere nolētū: Ecce
inde erat ciuis ille qui dñm interrogavit:
Magister bone: qd faciā vt vitā eternā cō
sequar. Non de vita eterna qd̄s qd̄s de cā
ticis syō interrogavit: Serua mādata ait il
li dñs: Et ille dñ fastu cū audisset r̄ndit: Iā
oia hec inquit impleui a iūnētute mea. Et
dñs dixit illi qd dā de cāticis syon: et noue
rat qd nō capet: sed exēplū dedit nob̄ qd
multi querūt: qd̄s p̄siliū ad vitā eternā: et tā
dui nos laudāt qd̄dī respōdeam⁹ qd̄ que
rūt. Bedit de illo documentū tanq; nobis
dicturis aliquā talib⁹ hoibus: quō cantabi
mus canticū dñi in terra aliena: Ecce ait:
Uis esse p̄fec⁹: vade vende oia que habes
et da pauperib⁹: et habebis thesaurū in ce
lo: et veni sequere me: vt discat mīta cātica
de cāticis syon p̄us impedimenta rejiciat ex
pedit⁹ ambulet: nevillo onere p̄graueſ: et di
scat aliqd de cāticis syon. Ille autē p̄trista
tus abcessit. Bicam⁹ post illū: quō cātabi
mus canticū dñi in terra aliena: Et ille qui
dē discessit: spem autē diuitibus dñs dedit.
Nā p̄tristati discipuli dixerūt: Quisna p̄
salu⁹ fieri: Et respōdit eis. Nō hoibus im
possibile est: facile est deo. Habet enim et di
uites quedā modū suū: et acceperūt cantū

Psalms

ci de syon: canticū de q̄ Aplus dicit: Pre cipe diuitib⁹ hui⁹ seculi nō supbe sapere: ne, ⁊ sperare in incerto diuitiay: sed in deo viuo qui p̄stat nobis omnia abundanf ad fruendū. Adiungēs quid debeat agere: iā tangit organa: nō suspedit. Diuites sint in opibus bonis: facile tribuat: cōmunicent: thesaurizant sibi frumentū bonū in futuruz: vt app̄pendat verā vitā. Hoc canticū de canticis syon diuites acceperūt: primo non supbe sapere. Extollūt eīn diuitie: ⁊ quos extollūt: flumina illa extollūt. Quid ergo his p̄cipitur. Ante oīa nō supbe sapere. Nō faciūt diuitie: hoc caueat in diuitiis: caue ant in diuitiis supbiā. P̄m eīn malum est qđ importat maxime diuitie incautis hōib⁹. Nō eīn aurū malū est qđ deus cōdīdit: sed malus ē homo auar⁹ relinques cre atorē ⁊ cōuersus ad creaturā. Hoc ergo si bi p̄caueat ne sit supbus: ⁊ sup flumina ba bylonis sedeat. Hoc ergo illi dictū ē: Nō supbe sapere. Ergo sedeat neq̄ speret i incerto diuitiarū. Ergo sup flumina babyloni sedeat. Si eīn sperauerit in incerto di uitiarū: trahit a flumine babylonis. Si vero humiliauerit se ⁊ nō superbierit ⁊ nō sperauerit in incerto diuitiarū: sedet ⁊ sup flumū: suspirat eterne hierusalē recordat⁹ syō: ⁊ vt pueniat ad syon erogat. Ecce ha bes canticū qđ diuites acceperūt de canticis syon: Operetur: tāgant organū: nō va cent: Lū inuenerint hominē dicentē sibi: quid est qđ agis? Herdis res tuas tanta erogādo: thesauriza filijs tuis. Lū viderit nō capere: ⁊ intellexerint lignū esse salicē: nō facile dicant quare agāt: ⁊ quid agant: suspendat organa in salicibus babylonie. Preter salices autē cātent: nō cessent: ope rentur. Nō eīn perdūt qđ erogant. Seruo cōmendant ⁊ tutum est: christo cōmendāt ⁊ perit: Audistis canticum diuitium de canticis syon: audite ⁊ canticū pauperū. Idē Apostolus loqtur. M̄bil intulim⁹ in hūc mundū: sed nec auferre aliqd possum⁹: Tictum ⁊ tegumentū habentes his contēti simus. Nam qui volunt diuites fieri: incidunt in temptationez: ⁊ desideria multa stulta ⁊ noxia: que mergunt hominē in in teritū ⁊ perditionez. Hec sunt flumina ba bylonis. Radix est enim omnū malorū avaricia: quam quidā appetentes naufragauerunt a fide: ⁊ inservierunt se dolorib⁹ multis. Ergo contraria sunt ista cantica: Nō sunt contraria. Videlicet quid diuitibus

CXXXVI

dictū sit: Nō supbe sapere: neq̄ sperare in incerto diuitiaruz: bona operari: tribuere: thesaurizare sibi fidamētū bonū in futuruz. Paupib⁹ autē quid dictū est: Qui volūt diuites fieri: incidūt in temptationē. Non dixit q̄ diuites sūt: sed qui volūt diuites fieri. Nā si iam diuites essent: alterū canticū audirent. Biues audit vt eroget: pauper aut audit ne desideret. Sz cū inf tales ver samini qui nō capiūt canticū syon: suspen dite: vt dixi: organa i salicib⁹ in medio ei⁹: differte q̄ dicturi estis. Incipiūt esse ligna fructuosa: mutātur arbores: ⁊ habebūt fructū bonū: ibi iā l̄z nob̄ cātare in aures audi entū. Sed cū interistos obstrepetes male interrogantes: veritati resistentes: versami ni: obstringite vos: nō eis veille placere ne obliuiscam⁹ hierusalem: ⁊ dicat vna ani ma vestra facta vna ex multis pace christi: dicat ipsa captiuā hierusalez hic agens in terra. Si oblitus fuero tui hierusalē: Ob liuiscatur me dextera mea. Elehemē ter se p̄strinxit fratres mei: obliuiscatur me dextera mea: atrociter se obligauit. Dextera nostra est vita eterna: sinistra nostra est vita temporalis. Quicquid facis ppter vitā eternā: dextera opatur. Si caritati vite eterne in operibus tuis misceris concupisētiā vite tptalī: aut laudis humane: aut ali cuius cōmodi secularis: cognouit sinistra tua qđ faciat dextera tua. Et nost̄ esse in p cepto euāgelij: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Si oblitus ergo inquit fu ero tui hierusalez: obliuiscatur me dextera mea. Et vere sic contigit. Prenūciauit nō optauit. Talibus qui obliuiscuntur hierusalem hoc cōtingit quod dixit: Obluiscit illos dextera eorū. Utta eīn eterna manet in se: illi remanēt in delectatione temporalis: ⁊ faciunt sibi dexteruz quod sinistrum est. Intendite ad ista fratres ppter dexterā insinuem hoc vobis: quātum dominus p̄onat ad salutē omnū. Ademini⁹ fortasse hinc me aliquā tractasse d̄ quibusdā qui qđ sinistrum est faciunt dextrū: id est qui temporalia bona plus habent ⁊ in istis beatitudinē ponūt: ignorantes que sit vera felicitas vera dextera: Hos scriptura filios alienos dicit: tanq̄ non ciues hierusalez: sed babylonie. Bicit eīn quodā loco psalm⁹: Domine libera me de manu filiorū alienorum: quorum os locutū est vanitatem: dextera eorū dextera iniquitatis. Sequitur eīn ⁊ dicit. Quorum filii sicut nouelle cō-

Elia Iſa.
t obliuiscit.

CXXXVI

ro hierusalē: in principio iocūdita
tis mee. Ibi est em̄ sumā iocūditas vbi
deo p̄friūmūr: vbi de fraternitate coherē-
te t̄ ciuica societate securi sum⁹. Null⁹ ibi
temptator nos violabit: nullus vel ad ali-
quā illeceb̄ā p̄cellere poterit: nihil ibi de-
lectabit: nisi bonū. Ab̄oī ibi oīs necessi-
tas: oriet ibi sumā felicitas. Si nō p̄posue-
ro hierusalē in principio iocūditat̄is mee.
Et cōuertit se ad dominū cōtra hostes ip-
sius ciuitatis. ^tMemento dñe filio
rūz Edom: Edom ipse dictus est qui t̄
Esau. Audistis em̄ mō cum Apls legere-
tur: Jacob dilexi: Esau odio habui. Duo
fili⁹ erāt in vno vtero: ambo gemini in vte-
ro Rebecca: filij Isaac: t̄ nepotes Abrae.
Mati sunt ambo: vnius ad hereditatem: al-
ter ad exhereditationē. Fuit aut̄ hostis fra-
tris sui iste Esau: q̄r preuenit benedictionē
ei⁹ filius minor: t̄ impletū est: Ab̄aior ser-
uier minori. Ab̄aior ergo quis est: t̄ minor
quis est: t̄ quis est maior qui seruier mino-
remodo intelligimus. Ab̄aior videbas po-
pulus iudeorū: minor ex tēpore populus
christianoꝝ. Et videte quomō maior ser-
uier minori. Illi portant codices nostros:
nos viuimus de codicibus ipsoꝝ. Sed vt
generaliter de omnibus intelligat fratres
maiores t̄ minorē: maior dicit homo car-
nalis: t̄ minor dicitur homo spiritualis: q̄r
prius carnis ē: t̄ postea spiritualis. Ha-
bes Apostolū aperte dicentē: ^tHūm⁹ ho-
mo de terra terrenus: secūdus homo de ce-
lo celestis: Qualis terren⁹: tales t̄ terreni:
t̄ qualis celestis: tales t̄ celestes: Sic por-
tauimus imaginē terreni: portemus t̄ una-
ginem eius qui de celo est. Ibi autē supra
dixerat: sed nō prius q̄d spirituale est: sed
quod animale postea spirituale. Animalē
autē eūdem dicit quē carnalē ostēdit. Ho-
mo q̄ nascit animalis esse incipit: carnis
esse incipit: Si se puerat a captiuitate ba-
bylonie: in redditū hierusalē renouat t̄ fit re-
nouatio quedā secundum nouum t̄ interi-
orē hominē: t̄ fit minor tēpore maior pote-
state. Ergo Esau omnes carnales: Jacob
autem omnes significat spirituales: mino-
res electi: maiores illi reprobati: Gult t̄ ip-
se eligit: fiat minor. Edom autem appella-
tus est de cibo quodam lenticule rubro: id
est roseo quodam cibo. Bene cocta erat
lenticula defricata: concipiuit iste Esau
a fratre suo Jacob: t̄ cessit illi primatus su-
um: victus concupiscentia manducande

stabilitate: filie eorū ornate: sicut similitudo
templi: cellaria eorum plena eructantia ex
hoc in hoc: oues eoruꝝ secunde: multipli-
cantes in exitibus suis: boues eorum cras-
se: non est ruina sepis: nec clamor in plate-
is eorum. Numquid habere istā felicitatē:
hoc est peccare: Non: sed facere illam der-
raz: cū sit sinistra. Propterea secutus q̄d
ait: Beatus dixerunt populū cui hec sunt.
Ecce vnde locutū est os eorū vanitatem:
quia beatū dixerunt populū cui hec sunt. Tu
quidē q̄ docebis hierusalē: qui nō ob-
liuisceris hierusalē: ne obliuiscatur te dex-
tera tua: ecce illi qui locuti sunt vanitatez:
beatū dixerūt populū cui hec sunt: Bic
mibi tu cantū syon. Beatus inquit po-
pulus cuius ē dñs deus ipius. Interroga-
te corda vestra fratres: si desideratis bona
dei: si desideratis ciuitatē illam hierusalē:
si concupiscitis vitam eternā. Omnis ista
terrena felicitas sinistra vobis sit: illa sit de-
xtra quā semp habebitis: Et si habuerūt si-
nistra: nolite de sinistra p̄sumere. Hōne cor-
ripis eū qui de sinistra voluerit māducare:
Si mense tue iniuriā putas fieri manducā-
te cōiuia de sinistra: quomō nō sit iniuria
mense dei si qđ dextrū est sinistrū feceris: t̄
quod sinistrū est dextrū feceris. Quid er-
go: Si oblit⁹ fuero tui hierusalē: obliuiscar-
tur me dextera mea. Adhereat ling-
ua mea faucib⁹ meis: t̄ nisi tui me-
minero. Id ē obmutescā inq̄t: nisi tui me-
minero. Ut qđ em̄ loquit̄: vt qđ sonat qui
cātica syon nō sonat: Ip̄a ē lingua nřa cā-
ticū hierisl̄i: cantū delectatiois seculi b⁹
lingua alienā: lingua barbara ē quā i capti-
uitate didicim⁹. Ergo mut⁹ erit deo q̄ obli-
tus fuerit hierusalē: t̄ parū est meminisse:
nāz t̄ hostes meminerūt eius volētes eam
euertere. Que est ciuitas ista: dicunt: q̄ sūt
christiani: Et quales sunt christiani: O si
nō eēnt christiani: Elicit iā captiua turba
captiatores suos: t̄ tñ murmurant t̄ seui-
unt: t̄ volūt interficere apud se pegrinantē
sanctā ciuitatē: sicut voluit ip̄m populū in
terficē Pharaō: qñ masculos occidebat
natos: t̄ feminas relinquebat: virtutes p̄-
focabat: cōcupiscentias nutriebat. Parū ḡ
est meminisse: vide quō memineris. Que-
dā em̄ cū odio meminim⁹: quedā cū amo-
re. Cū ergo dixisset: Si oblit⁹ fuero tui hie-
rusalē: obliuiscat me dextera mea: adhere-
at lingua mea faucib⁹ meis: nisi tui memi-
nero: addidit statū. ^tSi nō p̄posue-

^tElia lfa.
^tsi non.

Psalms

illius lenticule. Ille autem cessit cibū voluptatis: et superstiti honorē dignitas. Ita ex platio quodā utrū eos factū est: ut ille maior: ille minor sit: ut maior seruiret minor: et appellatus est edom. Interpretat autem quātūz dicunt qui illā linguā nouerūt: edom sanguis. Nam et punice edō sanguis dicit. Nolimari si ad sanguinem pertinet oēs carnales: caro et sanguis regnum dei nō possidebit. Nō illuc pertinet edom: pertinet illuc Jacob: qui caruit cibo carnali et superstiti honore spūalē: ille vero factus est inimic⁹. Nōs carnales spūalib⁹ inimici sunt. Nōs tales cōcupiscētes p̄sentia: insequunt eos q̄s videt meditari eterna. Cōtra hos iste respiciens in hierusalē: et rogās deū ut eruat a captiuitate: quid dīc: H̄emēto dñe filiorū Edō: libera nos a carnalibus: ab eis qui imitan tur illū Edom: qui frēs maiores sunt: s̄bhostes sunt. P̄ius nati sunt: sed posterius nati vicerunt ad p̄matū: q̄r̄ cōcupiscentia carnis illos deiecit: cōtēpta cōcupiscentia illos erexit. Gliuūt et inuident et p̄sequunt. H̄emēto dñe filiorū Edom. In die hierusalē. Biē hierusalē quo laborauit: quo captiuata est: an diē illū felicitatis hierusalē: quo liberatur: quo peruenit: quo eternitati sociatur: H̄emēto inquit dñe: noli obliuisci filiorū Edom. Quoꝝ: B̄icentū euacuate euacuate: vsc⁹ dū fundamen tu in ea. Istū ergo diem memento: quādo euertere volebant illi hierusalē. Quātas em̄ p̄secutōes passa est ecclesia: Quō dicebat filij Edom: id est carnales boies: subdui diabolo et angelis eius: colētes lapides et lingua: sequētes cōcupiscentiā carnis: Extinguite christnōs: tollite christnōs: nec vñ remaneat: euertite vsc⁹ ad fundamētu. Nonē dicta sunt hec: Et cū ista dicerentur: p̄sequentes ip̄probati sunt: martyres coronati sunt: B̄icentū euacuate euacuate vsc⁹ dū ad fundamētu in ea. Filij Edom dicit: Euacuate euacuate: et deus dicit seruite: Lū⁹ verba possunt suparet: nisi dei qui dixit: quia maior seruieret minor: Euacuate euacuate vsc⁹ dū fundamētu in ea. Et conuerit se ad illā. Alia līa.
timet.

B̄icentū euacuate euacuate

Alia līa.
timet.

CXXXVI

ppter prelationē dicitur mater. Fuit p̄ma quedā babylonia: nūquid ip̄e populus in ea p̄mansit: Per successionē babylonie facta est filia babylonis. Q̄ filia babylonis infelix. Beatus qui retribuet tibi retributionē tuā: Infelix tu: beatus ille. Quid enim tu fecisti: et qđ retribuet tibi: Avdi: Beatus qui retribuet tibi retributionē tuā: Quā retribuisti nobis. Quā retributionē dicit: Ad hoc claudit psalmus. Alia līa.
p̄uulos.

Beatus qui tenebit: et alidet infantes tuos ad petrā. Illā dicit infelicitē: beatū asit qui retribuet ei retributionē quā retribuit nob. Querim⁹ quā retributionē: Beatus inq̄t q̄ tenebit et alidet infantes tuos ad petrā: ip̄a est retributio. Quid. n. fecit nob̄ babylonia ista: Iā cantauim⁹ in illo psalmo: Sermones iniquorū preualevit aduersus nos. Qsi enim nati sumus paruulos nos inuenit ista p̄fusio seculi huius: et suffocavit nos erroꝝ diversorū vanis op̄ionib⁹ adhuc infantes. Nam⁹ infans futurus cuius hieros: et in p̄destinatione dei iā cuius: sed interum captiuat⁹ ad t̄pus: q̄d dicit amare: nisi qđ insurrauerūt parētes: Instruit et docēt illum auariciā: rapinas: mēdacia quotidiana: diuersas culturas idōloꝝ et demoniorū: remēdia illicita p̄cantationū et ligaturarū. Quid factur⁹ ē adhuc infans alia tenera attendēs ad maiores quid agāt: vt qđ eos viderit agere hoc sequat⁹: Babylonia q̄ p̄secuta est p̄uulos nos: sed de⁹ dedit nob̄ agnitionē suā iam grādib⁹: vt nō sequeremur errores parentū n̄forū. Quod et tunc cōmemoravi predictū a p̄pheta: Ad te gētes venient ab extremo terre: et dicent: Elere mendaciū coluerit patres nostri: vanitatē que illis nō p̄fuit. Iā iuuenes dicunt qui occisi erant paruuli secundo ipsas vanitates: Prohcie do aut vanitates: et reuiscendo in deū proficiat: et retribuant babylonie. Qualē retributio nem ei retribuent: Quām retribuit nobis: Paruuli ei⁹ vicissim elidāt et moriāt. Qūi sunt paruuli babylonie: Nascentes male cupiditates. Sunt enim qui cum veteri cupiditate rixātur. Quādo nascitur cupiditas: anteq̄z robur faciat aduersum te mala cōsuetudo cōparuula est. Cū paruula enim est cupiditas: nequaq̄z prae p̄suetudinis robur accipiat: cum paruula est elide illā. Sed times ne elisa non moriatur: ad petrā elide: Petra autem erat christus. Fratres organa in operando nō celent vobis: inuicē

Psalmus

cantate canticum syon. Quid libenter audistis: tamen libenter agite quod audistis: si non vultus esse salices babylonie: pasti de fluminibus eius et frumenti nulli affterentes. Sed suspirate in eternam hierusalē: quo procedit spes vestra: si sequitur vita vestra. Ibi erimus cum christo: Christus nō caput est: gubernat nos nō desup: amplificet secū i illa civitate cum equestris erunt angelis dei. Nō auderemus hoc suspicari de nobis: nisi pmitteret veritas. Hoc ergo conspicite fratres: hodie noctu cogitate: Quicquid de mundo feliciter attiserit: nolite presumere: nolite libenter colloqui cum voluptatibus vestris. Hostis maior est: occidat ad petram: Brevis hostis est elidat ad petram: et maiores ad petram occidite: et minores ad petram elide. Petra vincat: in petra edificamini si non vultus tolli: aut a fluui: aut a vento: aut a pluvia. Si vultus armati esse nostra temptationes in sclo: crescat et roboret desiderium bierusalē eterne in cordib⁹ vestris. Erasiet captiuitas: veniet felicitas. Vanabit hostis extrem⁹ et cum rege sine morte triumphabit.

Explicit Tract. de ps. CXXXVI.

Incipit Tract. de ps. CXXXVII.

Titulus psalmi huius brevis et simplex est: neque nos tenet: scientes cuius figurā portauerit David: et in eo etiam nosipos agnoscētes: quod et nos membra sumus illius corporis. Agnoscamus ergo hic vocē ecclesie: simulque gaudemus quod in ea esse meruimus: cuius vocē cantantis audiimus. Titulus titulus est: Ipsi David. Videamus ergo quid ipsi David.

Expositio psalmi.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: Solet nobis psalmi titulus iudicare: quid agat intus. Hic autem omnis titulus non hoc indicat: sed tamen cui cantetur indicat: quid agat in toto psalmo primus versus indicat. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Hac ergo confessionem audiamus. Sed prius commemorabo vobis confessionem in scripturis: cum confitemur deo duabus modis dici sole: vel per te: vel laudis. Sed confessionē per te oīs nouerūt: laudis autē confessionē pauci aduertunt. Huius ita nota est confessionē peccator: ut in quocumque scripturarū loco auditū fuerit: Confitebor tibi domine: aut confitemur tibi: primum īā consuetudo sit intelligendi: manus currat ad pectus tundendū. Terciadeo non solent voies intelligere confessionē esse nisi per te. Sed nūquid et ipse dominus noster Iesus christus per te fuit qui ait in

CXXXVII

euāgelio: Confitebor tibi pater domine celi et terre: Secutus enim ait quid confiterem: ut intellegerem⁹ confessionē laudis non iniqtatis. Confitebor tibi inquit pater domine celi et terre: quod abscondisti hec a sapiētibus et prudentib⁹: et reuelasti ea pueris. Laudauit patrem laudauit deū: quod non despicit humiles: sed despicit superbos. Et hic talē confessionē audiuntur sumus laudis dei et gratulationis. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Totum cor meū in arā tue confessionis ipono: holocaustū iudis tibi offero. Holocaustū enim dicis sacrificiū: ubi totū incendit. Breve quippe ὁ λόγος totum dicit. Vide quē admodum offerat holocaustū spūiale quod dicit: Confitebor tibi domine in toto corde meo. Totū inquit cor meū flāma tui amor accēdat: nihil in me reliquat mihi. Nec quod respiciā ad me ipsum: sed totū in te estū: totū in te ardeā: totū diligam te: tāque inflāmatus abste. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Omnes audiūt verba oris mei. Cuius oris mei: nisi cordis mei. Ibi enim habemus vocē quā deus exaudiit: quā pr̄sus auris humana non non uit. Clamat certe qui Susanna accusabat: et ad celū oculos non levabat: Illa tacebat et corde clamabat: unde illa meruit exaudiiri: inde isti puniri. Est ergo iste: ibi rogamus: inde rogamus: et si hospitiū vel dormiū deo preparavimus: ibi loquimur: ibi exaudiimur. Non enim ē ille longe ab uno quoque nō possumus: in quā viuimus: mouemur et sumus. Longe te a deo non facit: nisi iūtas sola. Beatae mediū parietē pectū: et cum illo es quē rogas. Audisti inquit verba oris mei: confitebor tibi.

Et corā angelis psallā tibi: Non enim corā hominibus psallā: sed corā angelis psallā: psalterium meū: gaudium meū. Sed gaudium meū de inferiorib⁹ corā hominib⁹ ē: gaudium de superiorib⁹ corā angelis est. Non enim nouit impīus gaudium iusti: Non est gaudē ipsius dicit dominus. Gaudet iniquus in populo: gaudet martyris in catena. Quod gaudebat sancta ista Crisostoma cuius hodie solennitas celebratur: Gaudebat cuius tenebatur: cuius ad iudicē ducebatur: cuius in carcere mittebatur: cuius ligata pducebatur: cuius in catasta leuabatur: cuius audiebatur: cuius dānabatur: In his omnibus gaudebat: et eā miseri miserā putabat quod corā angelū gaudebat. Adorabo ad templū sanctū tuū. Quod templū sanctū tuū: Tibi habitabim⁹: ubi adorabim⁹. Curram⁹ enim ut adorem⁹: Grauidū cor nō putrit: et ybi pīat quod sit: Quis est ille locus ubi adorādus est de⁹?